

BACHELORPROGRAM I DRAMA OG TEATER ved UIT

STATUSRAPPORT, februar 2015

2015

Det kunstfaglige fakultet

Anne Eriksen

førstelektor i drama/

faglig leder/koordinator for Bachelor i drama og teater

Innhold:

1. Innledning
2. Beskrivelse av studiet
3. Erfaringer – evalueringer
4. Annet utviklingsarbeid
5. Utfordringer og anbefalinger
6. Veien videre

1. Innledning

Bachelorprogrammet i drama og teater ved UIT ble vedtatt opprettet av universitetsstyret høsten 2010. Inntil da hadde drama vært et inntil 90 studiepoengs tilbud i faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag (Pelu). Ved opprettelsen av femårig integrert master i lærerutdanning ved ILP, ble Pelu-utdanningen vedtatt utfaset. Musikkonservatoriet ved Det kunstfaglige fakultetet så behov for å opprette et bachelorgradsprogram (BA) i drama og teater som kunne fortsette å tilby drama- og teaterfaglige kompetanse som etterspørres i kulturskoler, videregående skoler og det frivillige kulturlivet. Parallelt med utviklingen av bachelorutdanningen i drama og teater, utarbeidet seksjonen planer for drama i den nye lærerutdanningen, med tanke på å kunne samkjøre undervisning i de to utdanningene.

BA i Drama og Teater skulle ha et særlig fokus på å dekke behovet for drama- og teaterfaglig kompetanse i arbeidet for og med barn og unge. I Nord-Norge er det ingen utdanningsinstitusjoner som gir tilsvarende studietilbud.

Utdanningen tok opp første studentkull høsten 2011, og har hatt opptak i 2012 og 2014.

De ulike emnene i bachelorprogrammet blir evaluert ved hver gjennomføring, og funnene har blitt diskutert i dramaseksjonen. Funnene har dannet grunnlag både for revisjoner av emneplaner og for undervisningsoppleggene. Det er ikke foretatt noen evaluering av studieprogrammet i sin helhet. I denne rapporten sammenfattes de evalueringene som er gjort, samt diskutere de utfordringene vi ser når det gjelder bachelorprogrammet i drama og teater. Alle faglærerne har bidratt med innspill i skriveprosessen.

Rapporten starter med en beskrivelse av studieprogrammet, etterfulgt av en oppsummering av emneevalueringene. Dernest følger et punkt om annet utviklingsarbeid med bacheloren og deretter diskuteres noen av de utfordringene og anbefalingene fagmiljøet har for bachelorprogrammet i drama og teater. Rapporten avsluttes med noen refleksjoner rundt videreutvikling av studieprogrammet.

2. Beskrivelse av studieprogrammet

Studieprogrammet på 180 sp. består av 110 sp. obligatoriske emner i drama og teater, (10 sp. 2. studieår betegnes som støtteemne), 60 sp. valgemner og 10 sp. Examen philosophicum. I 3. studieår er det obligatoriske emnet Regi- og teatermøter, 30 sp. I dette inngår en bacheloroppgave som består av et selvstendig skriftlig arbeid og et praktisk utviklingsarbeid i teaterregi. Valgfrie emner 2. og 3. studieår må være faglig relevante i forhold til drama og teater, og emnene må i forkant godkjennes og eventuelt innpasses i studiet.

Bachelor i drama og teater				
	Høst		Vår	
1. år	Drama grunnkurs, DRA-1010 20 sp	Kunstintro. DRA-0700 10 sp	Teater- produksjon, DRA-1011 20 sp	Skuespillerkunst, DRA-1012 10 sp
2. år	Valgemner Til sammen 30 sp			
	Dramaturgi, DRA-1013 10 sp		Obligatorisk støtteemne i drama, 10 sp	Ex.phil 10 sp
3. år	Valgemne 30 sp		Regi og teatermøter. DRA-2003 Bachelorprosjekt og oppgave 30 sp	

2.1 Valg- og støtteemner

Obligatorisk støtteemne var i 2012 Fortellerkunst og i 2013 Performancekunst. Det har ikke vært tilbudt valgemner spesielt utformet/opprettet for bacheloren, men studentene har kunnet velge noen emner i kunst- og kulturformidling og noen musikkemner. Ex. Phil. tar studentene sammen med lærerstudentene på ILP.

2.2 Studentene

Første kull med studenter startet opp høsten 2011 (11 studenter). Høsten 2012 begynte 9 nye studenter. Av hensyn til ressursituasjonen på dramaseksjonen ble det ikke tatt opp nytt kull i 2013. I 2014 startet det 4 studenter.

Hvem er studentene, og hvorfor starter de på bachelor i drama og teater?

Alle studentene skriver en motivasjonstekst når de starter studiet hos oss. Her beskriver de om de har, og i så fall hvilken erfaring de har fra drama og teater, og hva de ønsker å oppnå med å ta bachelorutdanning i drama og teater.

Det er ikke gjort noen systematisk analyse av tekstene, men et hovedinntrykk er at studentmassen er sammensatt både med hensyn til tidligere erfaring og hva som motiverer dem til å være studenter i drama og teater. Følgende utdrag fra 7 studenttekster (fra kull 2011-14 og 2014-17) illustrerer dette:

- «Jeg har alltid hatt lyst til å jobbe med noe innenfor teater, film og skuespill, selv om det kan være utfordrende å leve av - spesielt siden det ryktes at det finnes en overflod av skuespillere.»
- «Jeg har lyst på en utdanning, en kompetanse som gjør det lettere å få jobb og lettere å få jobb innenfor et felt man er interessert i. Jeg har alltid hatt en drøm om å stå på scenen, synge, spille og bare være den jeg føler jeg selv er.»
- «Jeg ønsker å lære så mye jeg kan og prøve i løpet av disse 3 årene å finne ut av hva jeg kunne tenk å bruke denne utdannelsen til.»
- «...jeg vil mer enn gjerne, om jeg får lov, undervise i drama og teater på videregående-nivå. Helst på en videregående skole i denne landsdelen»
- «Jeg har hatt vanskeligheter med å kunne "slå meg løs" i store grupper, og ønsket derfor å utfordre meg selv ved å gå på dette studiet»
- «Jeg forventer motgang og medgang og noen år som jeg aldri vil glemme. Sist men ikke minst forventer jeg å vokse som person.»
- «Dersom jeg skal begrunne hvorfor jeg nå er bachelorstudent i drama og teater, er det fordi noe annet hadde vært utenkelig. Jeg ville ikke fått de samme mulighetene til å uttrykke meg kreativt, utforske menneskenatur, eller utvikle meg kunstnerisk i noe annet studie.»

En sammensatt studentgruppe, der forkunnskaper og forventninger er svært ulike, gjør det utfordrende å tilby et studium som tilfredsstiller alles ønsker på et tilpasset faglig nivå. Kanskje kan dette være en av forklaringene på at vi har hatt noe frafall fra studiet, uten at det er gjort noen undersøkelse som bekrefter/avkrefter denne hypotesen.

Etter 1.studieår, kull 2011-14, sluttet 3 studenter, mens 3 har hatt permisjon/utvidet studietid, og følger nå undervisningen til kull 2012-16.

5 studenter avla bacheloreksamen våren 2014

Av de 9 studentene som startet 2012, har 1 sluttet etter 1. år (og fortsatt på samme type utdanning i Volda), og en har sluttet etter 2. studieår.

Flere av studentene har /har hatt utfordringer med hensyn til studieprogresjonen, og dette gjelder spesielt valgemnene og ex phil.

3. Erfaringer – evalueringer

Emnene i studieprogrammet er evaluert på ulike måter. I denne rapporten har jeg sammenfattet evalueringene i følgende punkter:

- Evalueringsform
- Hovedfunn
- Hva ble gjort noe med?
- Anbefalinger videre

3.1 EX. FAC / Kunstintro (obligatorisk emne 10 sp)

Ex fac ble gjennomført første gang 2011. Ved andre og tredje gjennomføring 2012 og 2014 har emnet byttet navn til Kunstintro.

Evalueringsform:

2011: Quest back (5 studenter)
2012: Questback (7 studenter)
2014: Spørreskjema i fronter (prøveverktøy) (3 studenter)

Hovedfunn:

2011: Studentene var i hovedsak fornøyd med det faglige innholdet og med undervisningen, men mange vurderte pensum og teori som vanskelig. De hadde ulike preferanser med henhold til undervisningsformer, men flere syntes det hadde blitt for stort fokus på Laiv-rollespill. Felles oppstartprosjekt med andre Kunstfak-studenter vurdertes som positivt. Studentene ønsket mer opplæring i akademisk skriving, flere diskusjoner rundt teori og oppgaver rundt temaer som kunst, estetikk og danning. Studentene brukte i snitt lite tid til studiet. To dramalærere hadde hovedansvar, og i tillegg hadde vi gjestelærer som underviste i estetikk og Laiv.

2012: Studentene var over middels fornøyd med både undervisning, innhold, pensum og eksamen. Fellesprosjektet med andre studenter på Kunstfak får også god score. Studentene er i hovedsak fornøyd med egen innsats og bruker mer tid til studiet enn studentene året før.

2014: Studentene er godt fornøyd med undervisningen og har hatt et godt faglig utbytte av emnet. En av studentene synes ikke det burde vært fokus på kunst og barn i dette emnet, men vært mer grunnleggende og generelt. Læringstiene i fronter blir av en student oppfattet som forvirrende, mens en annen synes de er klare. Alle synes forelesningene og videoene i læringstiene er relevante. De er fornøyd med pensum, sin egen innsats og eksamensformen. En student ønsker mer teori inn i eksamen.

Hva ble endret?

2011: Etter første gjennomføring ble emneplanen revidert. Tittel ble endret til Kunstintro.

Utbyttebeskrivelsene ble ikke gjenstand for store forandringer, men eksamen ble endret fra bare å være utøvende til å være en utøvende del (gruppeeksamen) og en muntlig samtale etterpå. Noe pensum ble byttet ut (mer tilgjengelig).

Undervisningen ble også organisert annerledes i 2012, rundt temaene Kommunikasjon og gruppeprosesser, Danning, Kunst og Estetikk og Informasjonskompetanse/ akademisk skriving. Parallelt ble det utviklet et nettstøttet opplegg i Kunstintro, og deler av dette opplegget ble prøvd ut på studentene. Vi var fortsatt to interne lærere samt en musikk lærer som underviste i estetikk

2012: Tilbakemeldingene viste at de grep som ble gjort i 2011 virket positivt, så det ble ikke gjort store endringer i 2014. Kunstintro på nett var ferdigstilt og ble brukt fra høsten 2014 som supplement til ordinær undervisning. Pensum ble endret noe, med mer fokus på Barn og kunst enn før. Vi valgte også å gjøre den utøvende eksamen mer teoribasert, ved at eksamensoppgaven ble knyttet til pensumsartikler. I tillegg fokuserte vi mer på opplæring i akademisk skriving, ved at hver student fikk grundig tilbakemelding på et førsteutkast av en refleksjonstekst før endelig innlevering.

To dramalærere hadde ansvar for undervisningen.

Anbefalinger videre:

Ut fra studentresponsen er det ikke behov for å gjøre store endringer. Lærernes vurdering er at det bør arbeides enda mer med å få sammenheng mellom teori og praktisk arbeid, og med å bruke læringstiene i fronter på en god måte. Disse læringstiene bør også utbedres og oppdateres, og det må settes av en

tidsressurs for dette arbeidet Det bør vurderes å la kurset gå over en noe lengre periode med færre timer pr. uke, (modningsfag). Det bør fortsatt være to lærere som deler undervisningen. Et fellesprosjekt med de andre bachelorstudentene på fakultetet vil også være verdifullt i læringsprosessen, og kan danne et godt grunnlag for samarbeidsprosjekter videre i studieforløpet

3.2 Drama grunnkurs (obligatorisk emne – 20sp)

Emnet ble gjennomført høsten 2011 og 2012.

Evalueringsform:

2011: Quest Back evaluering, 5 av 10 studenter besvarte evalueringen.

2012: Muntlig evaluering med 4 PELU studenter

Hovedfunn:

2011: Tilbakemeldinger om at emnet svarte til forventningene. Studentene var i hovedsak fornøyd med innholdet, men det ble påpekt at nivået bør være grunnleggende og at antall temaer i emnet kunne vært færre. Balansen mellom praksis og teori var god og flere studenter opplevde læring når tidligere teatererfaringer ble sett i lys av nyervervet teori. Studentene etterspurte større arbeidskrav, samtidig som de formidlet at teoretisk selvstudium var vanskelig. Evalueringen tydeliggjorde at innspill fra eksterne fagpersoner var inspirerende.

2012: Emnet svarte til forventningene, men studentene ønsket større fokus og færre temaer. I tillegg ønsket de mer undervisningstid, spesielt til teoriundervisning. Nivået på skriftlig eksamen opplevdes som for høyt i forhold til teoriundervisningen som var blitt gitt. Studentene var fornøyde med teaterproduksjonen i emnet, hvor alle studentene jobbet sammen om *Heksene* under ledelse av lærerne.

Hva ble endret?

Emnet er et innføringsemne som består av mange førstemøter med drama-/teaterfaglige elementer og tematikker. Fra lærersiden har vi blitt tydeligere på å kommunisere at vi kommer tilbake til de forskjellige elementene i andre emner i BA utdannelsen, dermed virker det som om forståelsen for og toleransen av et fragmentert emne blir større. Nivået på teoriundervisningen er blitt jevnere og grunnleggende, ettersom ansatte ved seksjonen er undervisere på dette emnet. Produksjonen ble endret fra studentstyrt til lærerstyrt, i tillegg til å være felles for hele klassen. Det virker som om dette har gitt studentene større kompetanse i hvordan en iscenesettelsesprosess kan forløpe.

Anbefalinger videre:

Ettersom emnet ligger i første semester i BA utdannelsen er det viktig å fortsette veiledningen av studentene slik at de kan bli selvstendige, også når det gjelder teoretisk selvstudium. Emnet bør også tilby en form for praksis, slik at kontakt med praksisfeltet etableres. Dessuten bør studentene jevnlig trene kropp og stemme, slik at de oppøver fysisk- og stemmemessige ferdigheter. Lærerstyrte prosjekter er også verdifulle som en type mesterlæring. Det er behov for flere undervisningstimer.

3.3 Teaterproduksjon (obligatorisk emne – 10sp)

Emnet ble gjennomført våren 2012 og våren 2013

Evalueringsform: 2012: Muntlig evaluering i samtalegrupper med etterfølgende diskusjon i plenum.

Gruppene leverte inn ark med skriftlige notater. Ingen skriftlig evaluering i 2013

Hovedfunn 2012-evaluering: Studentene hadde store forventninger til at emnet skulle inneholde én stor produksjon i «profesjonell»-skala. De syntes produksjonsoppgaven med å lage en forestilling for barn/ungdom i tett samarbeid med målgruppa var spennende, men ble skuffet over at de skulle igjennom enda en elev-ledet produksjon der de måtte produsere forestillingen selv med kun veiledning av lærerne. De opplevde de hadde for kort tid til produksjonen, at for mye ansvar for det praktiske ble overlatt til dem og at de fikk for lite konkret regihjelp fra lærerne. «Logistikken drepte det kreative!» De ønsket også et større lyskurs i forkant av produksjonen og syntes de fikk lite ut av veiledning av lys- og scenografilærer i produksjonsperioden (fordi de ikke hadde tid og ressurser til å følge opp forslag fra disse). Besøk til Rådstua, HATS og HT ble trukket frem som veldig positivt. Stort ønske om tettere samarbeid med HT.

Hva ble endret?

Kullet som skulle ta teaterproduksjon i 2013 fikk en felles, lærerstyrt produksjon (Heksene) på grunnkurset. Det gjorde at den mer student-styrte produksjonen på Teaterproduksjon ikke ble en «repetisjon» av noe de hadde gjort tidligere. Vi holdt fast på at de skulle lage en egen forestilling for barn/ungdom i tett samarbeid med målgruppa. Produksjonsperioden ble utvidet. Prosessen ble sterkere styrt og tettere fulgt opp av faglærere. Det ble lagt opp til et 12t. lyskurs med Nicolas Horne tidlig i produksjonsperioden. Fagplanendringer: Skriftlig eksamen ble endret til hjemmeeksamen med oppgave gitt av faglærer. Nordnorsk teaterhistorie ble tatt ut av planen. Vi opplevde at emnet ble godt tatt imot av studentene i 2013 og at vi var på rett vei med de justeringene som var gjort.

Anbefalinger videre: Dette er et emne som hadde tjent på flere undervisningstimer. Det er flere kunnskaps- og ferdighetsmål som krever undervisningstid – i tillegg til at studentene ønsker tettere oppfølging av faglærere i produksjonsperioden. Det er også et emne der vi er avhengige av å hente inn gjestelærere. Studentene skal bl.a. ha undervisning i teaterteknikk, noe ingen på seksjonen kan undervise i på et tilfredsstillende nivå. Det øker også kvaliteten betraktelig på undervisningen dersom man kan hente inn gjestelærere med erfaringer fra ulike typer teaterproduksjoner. Observasjonspraksis i praksisfeltet bør også inngå i emnet.

3.4 Skuespillerkunst (obligatorisk emne – 10sp)

Emnet er gjennomført 2 ganger, vårsemester 2013 og 2014

Evalueringsform:

Små grupper som besvarte følgende punkter:

Klassen ble delt inn i små grupper som besvarte spørsmålene/temaene;

- Emnet som helhet,
- Teori/pensumlitteratur
- Praktisk arbeid med; tematisk oppbygning, gjennomføring, arbeidsform og mengde
- Obligatoriske arbeidskrav; oppmøteprosent, fremlegg, monologvisninger for hverandre
- Eksamensform; enespill med mulighet for å arbeide i grupper maks 3, men med egne enespill/monologer satt sammen. Individuell samtale i etterkant av gruppevisning.

Hovedfunn:

2013:

Evalueringen er noe forskjellig for de to studentgruppene. Gruppen i 2013 opplevde mer misnøye med opplegget. De opplevde monologarbeidet som veldig krevende, da de måtte jobbe mye alene som aktør i produksjonen. De ønsket betydelig mer undervisning, både praktisk og teoretisk. Faglærer ga en ekstra uke undervisning for å få på plass alle obligatoriske krav og for å gi studentene mer tid, undervisning og veiledning i monologarbeidet.

2014:

Studentene opplever at studiet har vært lærerikt med variert innhold, både praktisk og teoretisk. De synes pensumlitteraturen har vært relevant og overkommelig i mengde. Den har også vært knyttet til den praktiske undervisningen. De kunne tenkt seg mer forelesning som ble knyttet enda tettere opp til praktisk undervisning. De opplever å måtte bryte egne barrierer i trygge omgivelser, klasse miljøet har vært godt og gitt rom for utprøvinger. De obligatoriske arbeidskravene har vært gode og veiledende, samt lærerike. De har måttet sette seg inn i teori for å kunne holde fremlegg, og ønsket enda strengere forpliktelser fra hverandre i forhold til oppmøte og deltakelse i studiet. Og visningene av monologarbeidet sitt for hverandre fungerte godt som en utfordring til dem selv og som en god forberedelse til eksamen.

Anbefalinger videre:

Det må gis mer undervisning for å ivareta læringsaspektet i emnet. Emnet er krevende da det skal gi studentene mulighet til en viss grad av egenutvikling i skuespillerkunsten, noe som skjer over tid og i jevn prosess. Trygghet og mestring innen faget gir også trygghet til å lære bort. Studentene skal kunne ta ansvar for barn og ungdomsgrupper i teater etter endt bachelorstudium, og det fordrer en god faglig base. Faglærer anbefaler også at det er to faglærere som har samarbeid om opplegg og undervisning. Studentene bør få mulighet til å være utplassert som observatører i profesjonelle teaterproduksjoner. Det anbefales også at faglig fokus – hoved-overskrift - legges på Skuespillerkunst og ikke monolog som det ble gjort i 2013, men at monologarbeidet legges inn som en del av emnet.

3.5 Dramaturgi (obligatorisk emne – 10sp)

Emnet ble gjennomført høsten 2012 og høsten 2013

Evalueringsform: 2012: Skriftlig evaluering/questback-undersøkelse. Muntlig evaluering i samtalegrupper. 2013: Muntlig evaluering i samtalegrupper. Ingen skriftlig evaluering.

Hovedfunn 2013-evaluering: (4 av 7 svarte). Studentene opplevde at det var veldig mye som skulle læres på et lite emne. Emnet skulle dekke både *dramaturgi* og *teaterhistorie*, samt flere arbeidskrav og studentene opplevde at spesielt teaterhistorie ble utelatt. Studentene ønsket seg flere undervisningstimer og veiledning fra lærerne mellom samlingene. Studentene var fornøyd med å gjøre egen analyse, utvikle regikonsept og videre samarbeid med Hålogaland Teater. Spesielt var de fornøyd med å vise egne regikonsept og få tilbakemelding fra regissør fra Hålogaland Teater. Noen syntes at det tok for mye tid når alle skulle presentere sitt teaterhistoriske konsept og forestillingsanalyse.

Hva ble endret: Det ble gjort en revisjon av emneplanen hvor tittelen på emnet gikk fra å være "Dramaturgi og teaterhistorie" til "Dramaturgi". I tillegg ble to av de obligatoriske arbeidskravene tatt bort. Blant annet ble "ekskursjon/studiereise" tatt bort som et obligatorisk arbeidskrav ettersom det viste seg at ettersom studentene ikke fikk stipend for å reise, så kan det ikke stå som et obligatorisk arbeidskrav. På tross av dette reiste halvparten av studentene og én lærer på en vellykket og relevant

studietur til Stockholm høsten 2013. Begge gangene underviste faglærerne flere timer på emnet enn det var gitt ressurser til. Det ble hentet inn gjestelærer, Jens Harald Eilertsen, som hadde et lengre foredrag i teaterhistorie. Dette satte studentene stor pris på. Oppgaven med forestillingsanalyse ble endret fra at det skulle presenteres til hele klassen, til at det skulle presenteres i grupper.

Anbefalinger videre: Dette er et emne som hadde tjent på flere undervisningstimer. Dramaturgi er et stort fag, som krever mye både teoretisk og praktisk undervisning for å få studentene opp til det ferdighetsmålet som kreves. I tillegg er det et ønske fra studentene at de følges tettere opp. Det har fungert godt å samarbeide tett med Hålogaland Teater og dette anbefales å fortsette med. Det bør settes av ressurser til å hente inn gjestelærer. Dette var svært vellykket i forhold til teaterhistorie og at teaterregissøren som regisserte forestillingene på Hålogaland Teater hadde undervisning med studentene begge gangene.

3.6 Fortellerkunst (støtteemne – 10sp)

Emnet ble gjennomført våren 2013.

Evalueringsform: Skriftlig evaluering (10/10 studenter har svart)

Hovedfunn: Studentene virker i all hovedsak veldig fornøyde med innhold og arbeidsmåter i kurset. Flere trekker frem at de gjerne skulle hatt enda mer om fremføringsteknikk, stemmebruk og trening på å forholde seg til ulike typer publikum. I løpet av studiet hadde vi to fremføringsprosjekter utenfor skolen; en fortellerkveld på Tante Ingers tehus og en fortellerstund på enten skole eller eldrecenter. Disse ble veldig godt mottatt av alle studentene! Noen studenter skriver at studiet var personlig utfordrende for dem. Det oppleves som nytt og krevende å skulle stå foran andre som forteller (ikke spille en rolle).

Lærerkommentar: Selv om det var første gang emnet ble gjennomført, er emneplanen et utdrag av det beste fra Muntlig fortelling (30sp), der vi har hatt flere års erfaring med hvordan det fungerer best å bygge opp studieforløpet. Studentgruppa besto av 5 BA-studenter og 5 eksterne studenter. Dette opplevdes som veldig positivt. En variasjon i studentgruppa både i alder kultur- og yrkesbakgrunn gir viktige faglige bidrag til emnet. Faglærer foreslår ingen større endringer.

3.67 Performancekunst (støtteemne – 10sp)

Emnet ble gjennomført våren 2014.

Evalueringsform: Skriftlig questback undersøkelse (3 av 11 svarte). Intervju med studentene gjort i forbindelse med forskning, spørsmål knyttet til Performance-emnet. (8 av 11 er intervjuet). De to faglærerne skrev skriftlig evaluering sammen.

Hovedfunn: Ifølge questback-undersøkelsen er studentene over gjennomsnittlig fornøyd med emnet generelt og alle de ulike samlingene. Ifølge intervjuene synes studentene at det har vært en lærerik prosess, men til tider også utfordrende ettersom dette er et helt nytt emne som krever at man blir kjent med en ny kunstform og alt hva det innebærer. I evalueringen ble det kommentert i forhold til pensum og et ønske om én til utdypende bok om emnet. Det var også et forslag om at emnet kunne inneholdt mer i forhold til barn og unge. Eksamen var bestått/ikke bestått og det var tre studenter som strøk første gang

de gikk opp, som senere besto på kontinuasjonseksamen. Det ble uttalt fra studenten at de tok lettere på eksamen ettersom det ikke var karakterer. Faglærerne brukte begge mer undervisningstid enn det var satt av på arbeidsplanen. Dette var nødvendig for å få studentene gjennom emnet, som var nytt for alle og basert på mye selvstendig arbeid. Performancekunst har komplisert teori og samtidig er teoriforståelse/refleksjon en forutsetning for å forstå performance-emnet. Det er en utfordring hvordan formidle denne kompleksiteten, samtidig som man ivaretar mangfoldet og gjør det forståelig nok. Det fungerte veldig bra å flytte undervisninga til Kunstakademiet, ettersom det ga den nødvendige konteksten for å undervise i et emnet som har røtter i visuell kunst.

Anbefalinger videre: Dette emnet bør absolutt ha flere undervisningstimer, i tillegg til at emnet bør gå over en lengre periode for å gi tid til modningsprosessen. Vanskelig å finne relevant pensum på norsk og det må settes av tid til et grundig forarbeid for å revurdere pensumlista. Det bør settes av tid til mer jevnlig og dyptgående teoriundervisning. Siden eksamen er bestått/ikke-bestått må det kommuniseres tydelig at det kreves mye for å få bestått. Det bør settes av ressurser til å hente inn gjestelærere/kunstnere ettersom det vil øke forståelsen for at emnet er mangfoldig.

3.8 Regi og teatermøter (obligatorisk emne – 30sp)

Emnet har bare blitt gjennomført en gang, våren 2014

Evalueringsform:

5 punkter for evaluering ble skrevet ned på hvert sitt ark og lagt ut på hvert sitt bord. De 4 studenter som var til stede under evalueringen gikk fra bord til bord og skrev ned sine kommentarer.

Hovedfunn:

Studentene har hatt forventninger om å få mer undervisning om regimetoder, både teoretisk og praktisk. Noen mener det har vært altfor lite undervisning (5 ukesamlinger), og at de har arbeidet for mye på egen hånd uten lærer. Flere trekker fram de praktiske prosjektene (Heracleum, Tolvskillingsoperaen, Riksteatret og HT) som lærerike. De hadde ønsket at teorien skulle trekkes mer inn i undervisningen. Et par har kommentert at eksamen ikke gjenspeiler det de har arbeidet med i studiet.

Anbefalinger videre:

Faglærer anbefaler at det er to faglærere som har samarbeid om opplegg og undervisning. Det bør være sterkere fokus på at dette avslutningsemnet i bacheloren skal gjenspeile helheten i studiet. Det må gis mer undervisning neste gang emnet gjennomføres, med et sterkere fokus på teater med barn i den praktiske undervisninga. Hun anbefaler at det vektlegges produksjoner for det offentlige rom i fem ukesamlinger, og at det er 2-dagers samlinger mellom disse med praktisk og teoretisk undervisning. I tillegg foreslås det krav om visninger av mindre produksjoner som studentene utfører og at studentene utplasseres /har praksis ved de lokale teaterorganisasjonene (Rådstua, Hats, Kulta), samt at det er tettere samarbeid med Vårscenefest. Det bør være obligatorisk veiledning på skriftlig oppgave og bachelorforestillingerne bør vises minst 2 – 3 ganger.

3.9 Oppsummering av emneevalueringene

Det er noen temaer som går igjen i evalueringer av de ulike emnene. Det gjelder forholdet mellom lærerstyrt og studentstyrt undervisning, der studentene gir klare tilbakemelding om at de ønsker mer undervisning. Studentene er stort sett fornøyd med den undervisningen de får, men ønsker mer

undervisning og undervisning i flere temaer. Dette støttes også av lærerne, som ønsker mulighet for tettere oppfølging av studentene og mer to-læresystem. Studentene setter stor pris på samarbeid med institusjoner utenom UIT og besøk utenfra, og det er ønske om flere gjestelærere. Lærerne oppsummerer behovet for å legge et praksiselement inn i studieforløpet, slik at studentene kan lære mer av å observere. Det er også en utfordring når det gjelder å finne relevant og nivåtilpasset teori.

4. Annet utviklingsarbeid

4.1 Fagseminarer

I tillegg til revisjoner av emneplaner og endringer/forbedringer av undervisning, eksamen og pensum på de forskjellige emnene, har seksjonen også gjort andre grep for å forbedre studiekvaliteten. Vi arrangerer årlige fagdager der utviklingen av studietilbudene våre er en av hovedsakene. I disse seminarene drøfter vi ulike tiltak og fordeler arbeidsoppgaver som må følges opp videre. Denne rapporten bygger på disse diskusjonene. Noen temaer har vært mer sentrale enn andre, slik som: Hvordan profilere studiet tydeligere? En del studenter har uttrykt at de er usikre på hva de «blir» etter studiet, og dette har ført til samtaler i fagmiljøet om hvorvidt utdanningen skal spisses tydeligere mot det å bli instruktører innen amatørteaterfeltet, eller om vi fortsatt skal ha fokus på en mer generell utdanning i drama og teater for og med barn og unge. Fagmiljøet har ikke kommet fram til en felles holdning på dette temaet.

Videre har vi diskutert hvordan vi kan få et tettere samarbeid med praksisfeltet, uten at utdanningen må legges om til å bli faglærerutdanning. Vi har også vært opptatt av å gi studentene relevante valgemner, og har kommet med forslag om flere emner. Hvorvidt det skal være et fastere studieforløp uten så mange valgemner er et annet tema som har blitt drøftet, men ressursituasjonen på seksjonen har gjort at det har vært umulig både å tilby valgemner i fagområdet eller å utvide den obligatoriske delen av bacheloren. Rekruttering til studiet er en stor utfordring. Det er få studenter pr. kull i bacheloren, og vi fikk ikke tillatelse fra ILP å samkjøre studietilbudet med drama i lærerutdanningen.

Et hovedtema i alle fagseminarer og seksjonsmøter har vært evaluering av emnene i bacheloren. Hvordan evaluere og hvordan følge opp resultatene av evalueringen, har vært sentralt i diskusjonene. Erfaringene er at faglærerne har et sterkt eierforhold til utdanningen og et ønske om sammen å bidra til kvalitet og utvikling.

4.2 Samarbeid

Bachelorstudentene deltar i et treårig samarbeidsprosjekt med St Petersburg State University of Culture and Arts, der de får arbeide sammen med russiske studenter i kunstneriske prosesser både i Tromsø og i St Petersburg. Tilbakemeldingene fra de norske studentene er positive med hensyn til læringsutbyttet av dette prosjektet så langt. Dette stemmer også med de involverte lærernes observasjoner og erfaringer.

Det er også etablert et samarbeid med Riksteateret, slik at studentene tilbys et seminar med skuespillere i de forestillingene som gjester Tromsø. Seksjonen arbeider også aktivt for å få til samarbeid med blant annet Hålogaland Teater, Rådstua Teaterhus, Radart og Kulta. Det betyr at studenter blir invitert til prøvevisninger, de kan ha «praksis» i form av observasjonsbesøk på institusjonene, og vi kan benytte teaterfaglig ekspertise utenfra i undervisningen. Samarbeidet er foreløpig uformelt. Det er viktig for studentene å knytte kontakter med fagmiljø utenfor UIT for å gjøre utdanningen deres mer relevant og

praksisnær. Dette kan også ha betydning for deres fremtidige utdannings- og yrkesliv, ved at de får impulser til videre satsning/spissing innen feltet og til å få oppdrag ved de andre institusjonene. Flere av våre studenter har vært instruktører ved Kulta og Rådstua Teaterhus mens og etter utdanninga, og hatt oppdrag som sufflør på HT.

4.3 Rekrutteringstiltak

Vi har diskutert rekrutteringstiltak i fagseminarene og har bidratt til å iverksette noen av disse tiltakene, men har manglet både tidsressurs og tilstrekkelig kompetanse til å gjøre dette arbeidet på en tilfredsstillende måte.

Våren 2015 inviterer vi til et teatertreff. Instituttet har bevilget midler slik at vi kan invitere teaterarbeidere fra fylket vårt til et treff der målsetningen er å bli kjent med hva som foregår på teaterfronten. I tillegg har vi engasjert Dr Art Lise Hovik fra DMMH til å bidra med faglig innlegg. Teatertreffet vil kunne bli en viktig inspirasjon for våre studenter, i tillegg til at det kan ha en rekrutteringseffekt ved at flere får vite om studiet.

Seksjonen har også søkt om midler til å lage en reklamefilm for studiet, for å gjøre virksomheten kjent på en lettere tilgjengelig måte. Vi jobber aktivt med rekruttering også på andre områder i samarbeid med produsenten på instituttet, som for eksempel å få produsert en brosjyre om utdanningen

Fra neste høst vil emnene i 1.studieår på bacheloren også tilbys som årsenhet. Vi håper dette kan øke rekrutteringen til faget, men også til bacheloren – da studenter som tar årsenhet kan søke opptak på bacheloren etter endt årsstudium, og så få innpasset den i studieprogrammet. Vi ønsker også å tilby emnene i bacheloren som enkeltemner. Inneværende studieår har vi en student på grunnkurset i drama som gjerne ville fortsette på emnene i vårsemesteret, for deretter å søke opptak på bachelor neste høst. Siden UIT ikke lenger lyser ut små studieemner, var ikke dette mulig å gjennomføre.

4.4 Studentsamtaler

Vi har individuelle samtaler med studentene, der temaer som trivsel, faglig progresjon og eventuelle faglige/utenomfaglige utfordringer diskuteres.

Teaterbesøk og sosiale arrangementer gjennomføres med studentene, både av faglige og trivselsfremmende årsaker.

Vi har også vært aktive i kommunikasjonen med ledelse ved instituttet og fakultet for å styrke undervisningskvaliteten.

5. Utfordringer og anbefalinger

5.1 Rekruttering

Det har vært gjort lite systematisk rekrutteringsarbeid for bacheloren i drama og teater, noe vi tror kan ha betydning for lavt studenttall. Ved andre utdanningsinstitusjoner i Norge var søkertallet høyt i 2014, så det burde være grunnlag for at studenttallet ved UIT også kan bli høyere.

~~Seksjonen opplever utfordringer med hensyn til synliggjøring, både innad på instituttet og utad. På felles fagdager er det sjelden saker som angår vårt fag. Vi ønsker også økt interesse fra instituttet for vår virksomhet, for eksempel når det er utøvende eksamensforestillinger.~~

Rekrutteringsarbeidet må få et større fokus, og må forankres både i det faglige og administrative systemet. Fagmiljøet har utarbeidet forslag til rekrutteringstiltak, og trenger at administrasjonen godkjenner og gjennomfører tiltakene i samarbeid med oss. En produsentfunksjon knyttet til dette arbeidet vil være av stor betydning.

5.2 Ressurser

I søknaden om opprettelse av studiet viste vi til hvordan vi kunne realisere utdanningen innenfor den faste stillingsressursen på tre stillinger. Inntil inneværende studieår har vi hatt timelærere i tillegg til disse tre stillingene, for å kunne ivareta undervisningen på bachelor i drama og teater og drama i lærerutdanningene. Samtidig har flere av de fast ansatte vært engasjert i andre prosjekter og/eller hatt utvidet FoU-tid, slik at den tilgjengelige undervisningsressursen har vært mye lavere enn søknaden tilsa.

Fra høsten 2014 har vi fått fast tilsatt en lektor i 50 % stilling og en stipendiat ved Kunstakademiet har sin undervisningsplikt ved BA i drama og teater. Ressursene til undervisning er likevel ikke tilfredsstillende. Vi har fått tildelt samme timetall til undervisning per studiepoeng på emnene i bacheloren som for drama i lærerutdanningene, selv om utdanningen er i finansieringskategorien utøvende(B) når det gjelder ressurstildeling fra departementet. Studenter og lærere erfarer at det både gis for lite undervisning og det blir for lite tid til oppfølging/veiledning av enkeltstudenter og grupper. All undervisning foregår i hel gruppe. Inneværende studieår (2014-15) merker vi den positive forskjellen på å ha stor og liten studentgruppe, da vi nå får mye mer ro og tid til hver student i en liten gruppe.

Ressurssituasjonen gjør også at vi ikke tilbyr valgemenner i drama og teater for 2. og 3. års-studentene. Flere studenter velger å søke innpass for tidligere utdanning som valgemenner, eller de føler seg tvunget» til å velge emner de ikke er interessert i. Vi har hatt noe frafall av studenter etter 1. og 2. studieår, men det er vanskelig å si om dette har sammenheng med dårlig tilbud på valgemenner. Inneværende studieår er det kun to av studentene som har valgemenner ved vårt fakultet; en tar Musikk og drama i barnehagen og en tar Instrument 2. Faglærerne ved disse to tilbudene har signalisert at det er problematisk å tilby disse studieemnene, fordi våre bachelorstudenter oppfyller strengt tatt ikke opptakskravene til emnene.

Ressurssituasjonen har også gjort at vi ikke har midler til gjestelærere. I de tilfellene vi har brukt eksterne lærere er det fordi vi har hatt behov for vikarer for våre faste ansatte.

Det trengs flere timer til undervisning. Det bør diskuteres hvordan timetallet skal regnes ut – om det skal tildeles et visst antall timer pr student pr uke/år, eller om det er de ulike emnene som skal tildeles en fast pott avhengig av emnets størrelse. Det er i liten grad behov for eneundervisning, men smågrupper eller tolærersystem vil sikre en bedre oppfølging av hver enkelt student i utøvende disipliner/emner enn undervisning med en lærer i større gruppe.

I all tre studieårene bør det være et sterkere fokus på trening av kropp og stemme, og det er et ønske om å få styrket denne delen av undervisninga med bruk av stemme- og dansepedagog.

Fagmiljøet ønsker også et eget driftsbudsjett, slik at det blir forutsigbarhet blant annet med hensyn til dekning av produksjonsutgifter i forbindelse med studentenes ulike oppsetninger.

5.3 Praktisk pedagogisk utdanning

Det er ikke et tilbud om Praktisk pedagogisk utdanning i drama og teater ved UIT. Det var et klart ønske da studiet ble opprettet om at det skulle bli mulig for studentene å ta en PPU ved vårt universitet. PPU ved HSL-fakultetet krever nå to undervisningsfag for opptak, og musikkonservatoriets PPU er forbeholdt studenter med bachelor i musikk. Høsten 2013 framla vi forslag til programstyret om å revidere PPU ved musikkonservatoriet til å omfatte også andre kunstfag. Saken ble nedstemt. Det ble sendt et nytt forslag til programstyret høsten 2014, med konkrete forslag om hvordan PPU i musikk kunne omarbeides til også være PPU i drama og teater. Programstyret vedtok et forslag om å avvente oppstarten av en PPU i drama og teater inntil ny bachelorutdanning i musikk er oppstartet. Flere av våre nåværende og tidligere studenter ønsker å ta PPU.

Seksjonen ønsker at det utvikles en PPU-utdanning for drama og teater snarest. Utdanningen kan/bør samkjøres med PPU i musikk, med en egen fagdidaktisk del (som også kan tilbys som enkelttemne). Slik vil vi kunne tilby de studentene som ønsker å kvalifisere seg for undervisning i skoleverket pedagogisk kompetanse. Å endre bachelorutdanningen til faglærerutdanning ser vi ikke som et ønskelig alternativ, da det bare er et fåtall av studentene hos oss som ønsker å bli lærere. Det vil likevel være et tema for diskusjon når fakultetet arbeider med å lage en ny faglærerutdanning i musikk, om hvorvidt det også skal tilbys en faglærerutdanning i drama og teater, og der disse to utdanningene kan samkjøres.

5.4 Internasjonalisering - utveksling

Vi har heller ikke tilfredsstillende tilbud om utveksling for våre studenter. Seksjonen har ikke hatt kapasitet til å prioritere arbeidet med å få til utvekslingsavtaler. Forrige studieår var en student i Tasmania og en i Madrid på utveksling ett semester. En av våre ansatte har inneværende studieår lagt til rette for utveksling for to av studentene til Helsinki. En tredje student tar studieemnet «Frivillig arbeid» ved UIT, med studieopphold i Den Dominikanske republikk.

Internasjonaliseringsarbeidet må styrkes. Det er ingen faste utvekslingsavtaler for drama- og teaterstudentene, noe som må prioriteres å få på plass. Erfaringene så langt med samarbeidsprosjektet med St Petersburg er positivt, og en mulig videreføring v samarbeidet etter prosjektperiodens slutt må undersøkes. Det samme gjelder nye samarbeidsprosjekter på tvers av landegrensene.

5.5 Ledelse av studieprogrammet

Studieprogrammene ved vårt institutt ledes av ett programstyre. Det er ingen faste representanter fra drama og teater i programstyret. Dette gjør at vi ikke får være med i drøftinger og beslutninger som angår utdanningen vi underviser på. Det kan være vanskelig for de faste representantene i programstyret å foreta kvalifiserte beslutninger i noen saker som vi mener krever innsikt i fagområdet, og i bachelorutdanningen i drama og teater.

Det er først studieåret 2014-15 at det er en egen faglig leder/koordinator for studiet. Det har vært ulike personer i studieadministrasjonen som har hatt hovedansvaret for vår utdanning, og det er for tiden uavklart hvem i administrasjonen som skal ivareta den fremover.

Det må sikres representasjon fra fagmiljøet i programstyret og studieprogrammet må i sterkere grad enn nå forankres i ledelsen. En ordning med en koordinator/faglig leder av bachelorutdanningen bør videreføres og eventuelt utvides, og det må være en ansatt i administrasjonen som har spesielt ansvar for oppfølging av denne utdanningen.

5.6 Endret studiemodell

Dramaseksjonen hadde fagseminarer i mai og desember 2014, der vi diskuterte videreutvikling av bacheloren. For å gi flere valgemner for våre bachelorstudenter foreslår vi å endre modellen noe i forhold til dagens modell. Vi foreslår å flytte emnet Dramaturgi til vårsemesteret 2. studieår, slik at både 2. og 3. års studenter har 30 sp. valgemne i høstsemesteret. Med en rulleringsordning med hensyn til hvilke valgemner som tilbys fra år til år, vil 2. og 3. års studenter kunne velge fra samme «pott». Antall valgemner som tilbys hvert år avhenger av tilgjengelige ressurser, men det bør tilbys minst 30 sp. hvert år for å sikre at studentene har relevante valgemner i vårt fagområde.

Valgemnene tilbys andre eksterne søkere, og noen av dem bør være mulig å gjennomføre for internasjonale studenter (engelskspråklig).

I skjemaet under er eksempler på emner vi anser som relevante for bachelor i drama og teater. Ett forslag er at emnene fortellerkunst og Performancekunst, som til nå har vært tilbudt som obligatoriske støtteemner, tilbys som valgemner. Som obligatorisk støtteemne foreslår vi å utvikle et 10 sp. emne i Praktisk teaterarbeid med barn og unge. Begrunnelsen for dette forslaget er at dette temaet har vært vanskelig å integrere i sterk nok grad i de emnene vi allerede har, - ett tema som er svært viktig i profilen til studiet; Teater for og med barn og unge.

3.år	Interaktiv scenekunst (20) ¹ Anvendt teater (20) Teknisk og organisatorisk (10) Fortellerkunst (10) Performancekunst (10) ²	Regi ³ (30)
2.år	Interaktiv scenekunst (20) Anvendt teater (20) Teknisk og organisatorisk (10)	Dramaturgi (10) Obl.støtteemne Praktisk drama og teaterarbeid med barn og unge (10)

¹ Sees i sammenheng med studieemne som utvikles i samarbeidsprosjektet med St. Petersburg

² Vi ønsker å endre tittel på emnet til Performancekunst, da det er mer dekkende for emnets innhold og mål.

³ Vi har foreslått å endre tittel fra Regi og teatermøter til Regi

	Fortellerkunst (10) Performancekunst (10)	Ex.phil. (10)
1.år	Kunstintro (10) Drama grunnkurs (20)	Teaterproduksjon (20) Skuespillerkunst (10)

Et annet alternativ er å redusere antall valgemner i utdanningen og gjøre flere emner obligatoriske. På den måten blir det hele mer forutsigbart for studentene med en bedre sammenheng mellom de ulike dele i utdanningen. Dette utdypes nærmere i rapportens avsluttende punkt.

5.7 Praksis

Praksiselementet er også viktig å få med alle årene, både i form av observasjonspraksiser og samarbeid med aktører/institusjoner utenfor universitetet. Det er derfor nødvendig å få samarbeidsavtaler med blant annet Hats, HT, Rådstua, Kulturskolen og Kulta. Studieåret 2014-15 har vi fått til en prøveordning med observasjonspraksis på Rådstua og Kulta. Studentene har gitt positive tilbakemeldinger på dette opplegget, og vi ønsker å videreføre ordningen i mer formaliserte rammer, og med ressurser til å følge studentene opp i praksissituasjonen (veiledet praksis).

5.8 Prosjekter

Det bør være årlige prosjektuker der studentene kan samarbeide på tvers av årskull, og gjerne på tvers av utdanninger. Oppstartprosjektet for alle nye kunstfaksstudenter bør gjenopptas. Her vil det være av stor faglig verdi også å kunne knytte til oss annen fagkompetanse enn det som finnes i fagseksjonen.

5.9 Evaluering

Det bør fortsatt være et fokus på evaluering av enkeltemnene, men i tillegg må studieprogrammet evalueres i sin helhet. Dette er viktig for å sikre en god utdanning og for å identifisere områder som må forbedres for å oppnå tilfredsstillende studiekvalitet.

Ekstern evaluering av studieprogrammet skal i følge UIT sitt kvalitetssystem gjennomføres etter at studieprogrammet har uteksaminert de første kandidatene.

6. Veien videre

Fagmiljøet la fram en foreløpig rapport og drøftet den i et møte med ledelsen 7.januar 2015. Ledelsen ønsket at rapporten skulle utdypes på en del punkter og at fagmiljøet skulle reflektere ytterligere over noen av problemstillingene som reises i rapporten. De mest sentrale av dem dreier seg om hvilken utdanning vi ønsker å tilby videre og hva slags kompetanse den skal føre til. Andre spørsmål er: Hvilken utdanning er det behov for og hva slags fagkompetanse er tilgjengelig?

Bachelorutdanningen i drama og teater ble utviklet med tanke på å kunne samkjøres med dramatilbudene i lærerutdanningen. Den ble utformet på bakgrunn av erfaringer med Pelu-utdanningen og den kompetansen som var i fagmiljøet på dette tidspunktet. En undersøkelse viste også at det var behov for instruktører/lærere i drama og teaterfaget i kulturskolene. Det ble derfor naturlig å fokusere på teater for barn og unge i utdanningen.

Bachelorutdanningen viste seg å bli uavhengig av lærerutdanningen. Lærerkollegiet har nå en bredere kompetanse enn da vi startet opp utdanningen. En drøfting i fagmiljøet nå vil derfor ta hensyn til hva slags utdanning vi ønsker å tilby ut fra den kompetansen vi har i seksjonen og på instituttet for øvrig, og hvilken utdanning som er relevant for praksisfeltet og for videre utdanning i fagområdet.

Ønsker vi fortsatt å tilby en generell utdanning i faget med fokus på barn og unge, eller er en mer spisset utdanning å foretrekke? Hvilket arbeidsmarked utdanner vi for og hvorfra skal vi rekruttere våre fremtidige studenter? Skal utdanningen fortsatt hete bachelor i drama og teater, eller endres til bachelor i teater? Disse spørsmålene har vært utgangspunkt for et drøftingsmøte 18.02 2015 blant faglærerne.

Når det gjelder spørsmålet om breddeutdanning eller en mer spisset profil, ser vi at mulighetene for å spisse utdanningen er sterkere nå når vi ikke er avhengig av å tilpasse og samkjøre utdanningen med dramatilbudet i lærerutdanningen.

Ett tema i diskusjonen var hvorvidt vi skal lage en instruktørutdanning, eller om vi fortsatt skal ha fokus både på å spille teater og å lede/instruere teaterarbeid. Vi ser at de studentene vi har nå ikke er entydige i ønsket om å bli instruktører. Men siden fokus på bachelorprosjektet er regi/instruksjon, er dette en relevant problemstilling å følge opp i videre drøftinger. Vi synes det er litt tidlig å ha en klar konklusjon på om utdanningen skal ha en tydeligere profesjonsretting mot instruktøryrket enn nå. Fokus på barn og unge ønsker vi fortsatt å ha, men utdanningen bør også være relevant for det frie og frivillige, ikke-profesjonelle feltet innen teater og scenekunst. Dette samsvarer godt med fagmiljøets kompetanse.

Fagmiljøet har en entydig forståelse av at studiet har utviklet seg til å bli stadig bedre og tydeligere i sin profil. Vi har gjort noen endringer, blant annet med å styrke tilknytningen til praksisfeltet, for å vektlegge barne- og ungdomsperspektivet i utdanningen. Dette ser vi behov for å tydeliggjøre enda mer, ved å formalisere praksisdelen med avtaler med institusjoner som kan tilby relevant praksis. Omfang av type praksis må utredes nærmere. Det samme gjelder hva slags oppfølging studentene bør ha av veiledere i praksisfeltet og/eller av faglærerne.

Å innlemme praktisk teaterarbeid med barn og unge som et obligatorisk emne i utdanningen, er også viktig. Vektleggingen har i større grad vært teater **for** barn og unge enn **med** barn og unge, slik utdanningen har fungert til nå.

Det har altså skjedd positive endringer i innhold og praktisk gjennomføring av utdanningen med hensyn til å tydeliggjøre barne- og ungdomsfokus, men dette må i større grad avspeiles i planverket enn det gjør nå. Det er nødvendig med en gjennomgang av studie- og emneplanenes læringsutbyttebeskrivelser. Dernest må vi påse at innhold, arbeidsmåter og eksamensform bidrar til å oppnå det intenderte læringsutbyttet. En eventuell navneendring av utdanningen er også et ledd i dette arbeidet. Vi ser at en større gjennomgang/revisjon vil kreve at det stilles timeressurser til disposisjon for dette arbeidet.

Faggruppa mener det er ønskelig med flere obligatoriske emner i utdanninga enn det er nå. Erfaringene fra de studentkullene vi har /har hatt, tilsier at studentene i hovedsak ønsker teater-emner i utdanningen, og de har ikke vært tilfredse med de valgmulighetene de har hatt i den valgfrie delen av studiet. Med færre valgemner vil det også være lettere å ha et tydelig fokus i utdanningen. Større grad av obligatorikk behøver ikke å bety at alle emner er fastlagt. En mulighet kan være å ha flere obligatoriske støtteemner, men at det varieres mellom ulike emner som tilbys fra år til år. På den måten kan også fagmiljøets kompetanse utnyttes på en bra måte. Vi ønsker også å drøfte muligheten for å knytte annen fagkompetanse fra fakultetet for øvrig til studieprogrammet.

Konklusjonen så langt er at vi er fornøyde med det arbeidet vi gjør i bachelorutdanningen i drama og teater. Kanskje er det ikke nødvendig gjøre så mye nytt - men bare gjøre noen endringer og justeringer for å gjøre utdanningen enda bedre.

Vi har ikke hatt anledning til å drøfte hvordan en «ideell» skal være bygget opp. For å kunne gi kvalifiserte uttalelser og anbefalinger om dette, må vi både ha tid til å sette oss inn i relevante undersøkelser/kartlegginger og til grundige diskusjoner. De refleksjonene som er kommet fram, ser vi på som tanker i en prosess mot å videreutvikle utdanningen, og er ikke noen fasitsvar på hvordan utdanningen skal være i fremtiden. Det er likevel noen signaler fra fagmiljøet til programstyret og til de/den som skal foreta ekstern evaluering av studieprogrammet. Vi håper at ekstern evaluering og denne rapporten kan gi programledelsen nyttige innspill på hvordan bachelor i drama og teater skal videreutvikles. Fagmiljøet har gjort verdifulle erfaringer gjennom arbeidet med materialet som denne rapporten bygger på, og ser fram til å fortsette arbeidet med å tilby en relevant og spennende utdanning.

På vegne av dramaseksjonen,
Anne Eriksen,
Faglig leder/koordinator

Tromsø, februar 2015